

خیانت‌های آل سعود

آل سعود دوره سوم حکومتشان را با تکیه بر استعمار آغاز کردند و با کمک انگلستان از طریق کشور کویت، که در آنجا در تبعید به سر می‌بردند، وارد شبه‌جزیره عربستان شدند. همچنین، پیمانی میان انگلستان و عبدالعزیز به امضا رسید که بر اساس آن انگلستان استقلال کامل و مطلق حکومت عبدالعزیز را به رسمیت می‌شناخت. در ادامه با ضعف روزافزون انگلیس، آمریکا وارد عرصه بازی با عربستان شد. در سال‌های بحران اقتصادی جهان (۱۹۲۹-۱۹۳۳ م.) وضع اقتصادی عربستان به سبب کاهش حاجیان و خشک‌سالی سال‌های ۱۳۵۰-۱۳۵۱ ه.ق. / ۱۹۳۱-۱۹۳۲ م. سخت ناهنجار شد. بدهی‌های دولت در ۱۳۵۱ ه.ق. / ۱۹۳۲ م. به ۲۱۹ هزار لیره استرلینگ رسید و اروپاییان درخواست وام از سوی ابن‌سعود را رد کردند. در چنین وضعیتی شرکت نفتی «استاندارد اوپیل» کالیفرنیا، گفت‌وگوهای خود را با ابن‌سعود درباره گرفتن امتیاز نفت در بخش خاوری کشور، در برابر پرداخت وام، آغاز کرد. شرکت یادشده در ۱۳۵۱ ه.ق. / ۱۹۳۲ م. شرکتی فرعی به نام «شرکت نفت استاندارد عرب - کالیفرنیا» بنیان نهاد. این شرکت به جز امتیاز استخراج نفت، امتیاز بیرون‌آوردن دیگر کان‌های گران‌بهای عربستان سعودی را به دست آورد.

با آغاز جنگ جهانی دوم، ابن‌سعود اعلام بی‌طرفی کرد، ولی ورود آمریکا به جنگ و نیاز شدید متفقین به نفت باعث شد ابن‌سعود خواه‌ناخواه به اردوی متفقین گرایش یابد. دولت عبدالعزیز، که در اثر بروز جنگ و پایین‌بودن میزان استخراج نفت و کاهش تعداد حاجیان سخت تنگ‌دست شده بود، از آمریکا و انگلستان تقاضای وام کرد و یادآور شد که در صورت توجه‌نکردن به درخواست او از استخراج نفت جلوگیری خواهد کرد. سرانجام بر پایه قانون «وام و اجاره» آمریکا، دولت سعودی در خلال جنگ ۹۹ میلیون دلار از این کشور وام گرفت.

در جمادی‌الاول ۱۳۶۲ ه.ق. / مه ۱۹۴۳ م. آمریکا با عربستان سعودی روابط سیاسی برقرار کرد و در همین سال نام «شرکت نفا استاندارد عرب - کالیفرنیا» به «شرکت نفت عرب - آمریکا» (آرامکو) تبدیل شد و آمریکا برای هدایت عملیات جنگی در این سوی جهان، پایگاهی هوایی در ظهران عربستان تأسیس کرد، ولی این مطلب برای افشانشدن نقض بی‌طرفی بن‌سعود کاملاً پنهان ماند.

با نزدیکی روزافزون عبدالعزیز به متفقین، به‌ویژه دیدار او با روزولت در ناو جنگی آمریکا، موسوم به کوئینسی در ۱۳۶۴ ه.ق. / ۱۹۴۵ م. که موجب سپردن بنادر سعودی در خلیج فارس به ناوهای انگلیسی و آمریکایی شد، چندی بعد روابط فیما بین رو به گرمی نهاد و در ۱۳۶۷ ه.ق. / ۱۹۴۸ م. ناوگان آمریکا وارد خلیج فارس شد و برای نخستین بار مقامات نظامی آمریکا از عربستان دیدار کردند و این آغازی رسمی بود بر شروع سرسپردگی‌های عربستان به آمریکا. برخی خوش‌خدمتی‌های آل سعود و مفتیان وهابی عبارت است از:

تشکیل کنفرانس اسلامی

در دهه ۱۳۴۰ ه.ش.، که نهضت پان‌عربیسم عبدالناصر گسترش یافت، وضعیت جدید منطقه و قدرت‌گرفتن ناسیونالیسم عربی مهم‌ترین تهدید برای آل سعود و آمریکا بود. جمال عبدالناصر کنفرانس اسلامی را زاینده طرح‌های آمریکایی می‌دانست و آن را چهره دیگر پیمان بغداد می‌شمرد. وی در این باره چنین گفت: «در ۱۳۳۶، ابن‌سعود پس از مسافرتش به آمریکا از قاهره دیدن کرد. به محض ورود، ابن‌سعود ما را از مذاکرات خود با آیزنهاور مطلع کرد و گفت آیزنهاور از او خواسته است برای انعقاد کنفرانس اسلامی اقدام کند. ابن‌سعود خواست که ما نیز همراه او در این پیمان شرکت کنیم. در حال حاضر، ما از دوران پیمان بغداد به دوران اتحاد اسلامی می‌رسیم».

سرسپردگی محض به غرب

در دوره فهد، آمریکا از اسلام به عنوان تاکتیکی برای ستیز با کمونیسم و ناسیونالیسم عربی و در نهایت، محدودکردن نفوذ شوروی بهره می‌جست. هم‌زمان با کودتای

کمونیستی و اشغال افغانستان به دست ارتش شوروی و وقوع انقلاب اسلامی ایران، منافع آمریکا در منطقه به شدت در خطر بود. به همین دلیل، رسانه‌های غربی در آسیای مرکزی و بیشتر کشورهای منطقه، با اختصاص بسیاری از برنامه‌های خود به ترویج اسلام، تلاش بسیاری برای تحریک اشتیاق مذهبی و در نتیجه، مقاومت در برابر کمونیسم انجام دادند. بنا بر برآورد آماری، ۹۰ درصد برنامه‌های رادیو آزادی، رادیو اروپای آزاد و صدای آمریکا به برنامه‌های اسلامی اختصاص داشت. هم‌سویی عربستان با سیاست‌های آمریکا در منطقه باعث شد عربستان از طریق تأسیس رابطه العالم الاسلامی امتیازهایی برای حضور در کشورهای غربی به دست آورد: ساخت مساجد و آکادمی‌های علوم اسلامی و عربی در بهترین مناطق شهرهای اروپا و آمریکا، و تأسیس کرسی‌های اسلام‌شناسی در معتبرترین دانشگاه‌های جهان، مانند دانشگاه هاروارد و کالیفرنیا و لندن و مسکو به عنوان قرائت اصیل از اسلام، از جمله آنها است.

استعانت از آمریکای کافر

وقتی عراق در سال ۱۹۹۱ م. (۱۳۷۰ ه.ش.) کویت را اشغال کرد، ایالات متحده با درخواست مثبت عربستان در صدد برآمد این امیرنشین کوچک را آزاد کند. این موضوع در بین علمای عرب سر و صدای بسیاری ایجاد کرد که کشوری کافر می‌خواهد از خاک کشوری مسلمان علیه کشور مسلمان دیگری استفاده کند. بن‌باز در ضمن فتوایی به کمک دولت سعودی آمد و گفت استعانت از کفار و یاری‌رساندن به آنها برای دفع ظالم و کمک به دین و دولت جایز است. بدین ترتیب کشوری که پادشاهانش خود را خادم‌الحرمین می‌نامند، این‌گونه برخلاف آموزه‌های اسلامی - قرآنی به دامان آمریکای کافر رفت و خائن‌الحرمین شد.

جانشین سردبیر